

יום ג', ח' בכסלו תשנ"ז (19 בנובמבר)

"עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם"

אבא קובנר, 1978

- ה'יום, געניג צדיקים אל שרעם מילא הק'נוג לכתב
ברוך בן נריה מפי ירמיה הנביא ביצי יהויקים. קראו צום
באיש ה-9, וברוך קרא אל מילא נבואה ירמיה הנביא
באוסן כל השם ביכולתם פתח שער ב' ה'. באשפז השרים
בב' המלך... קצץ המלך וקרע אל המילא בחדר הסופר,
ולרפה באל. (ירמיה, ברוך לו) מאורע טראג' זה קרה בליל 3321 (439-)
כ-17 שנה לפני חורבן הב' ה-I.

(מאגמול):

האשם להנשם ממלחמה יתר בצנן לגיה ממלאכה
ה'מי גנוכה, מפני שהיה גזירה קשה אז בנות ישראל,
שגזרו בתורה שנישאלו גבוא לפני הנהאמן גמילה ודור,
מפני שהם נדלה אז-יז' אילה.
בה' יומן הכהן הגדול פג גואר הגיה מאז, ומלצה המלך הצוח.
וה'א גרצגה אז שפנים ובאה לפניו, והאכילה אלו גבשילי
גבני ונצמא. והלפגו ין יקלגבר ונרזם.
ומגכה ראשו והב'אגו ז'ירושלים.
וכנאוג שר צבאם כי אגז נאכס - ו'ניסו.
ומפני האשם הזה, יש נוהלים לאכול בחנוכה מאכלי גב'נה.

יום נעים!